ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ଜୋଗିନ୍ଦର ସିଂହ ଇତ୍ୟାଦି

ଜାନୁଆରୀ 24,1997

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାୱତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894:

କ୍ଷତିପୂରଣ -ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ - ସହରାଞ୍ଚଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମିର ସମ୍ଭାବ୍ୟତାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ଏକ କେନାଲ ଅନେକ ଜମି ଦେଇ ଗତି କରୁଥିଲା - ବିଭିନ୍ନ ଜମି ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦର ପ୍ରଦାନ କରି - ସମାନ ହାର ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତି - ଫଳାଫଳ - କେବଳ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମତ - ତେଣୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି - ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି - ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହନ୍ତି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 479/ 1997 ଇତ୍ୟାଦି ।

L.P.A. ସଂଖ୍ୟା 291/1987ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 3.9.87 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାଓ ରଣଜିତ ଏବଂ ପ୍ରେମ ମାଲହୋତ୍ରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜେଶ ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବେନରଜୀ ଏଚ.କେ ପୁରୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ନରେଶ ବକ୍ସି ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା । ପ୍ରତିସ୍ଥାପନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ,1894 ର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା, ଯାହା 1982 ମସିହା ଜୁନ୍ 24 ରେ ପଞ୍ଜୋଖରା କେନାଲ ଖନନ ପାଇଁ 2916 ଏକର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । 1982 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 13 ତାରିଖରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଏହାର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଆବି ଜମି ପାଇଁ 26,000 ଟଙ୍କା, ବରାନୀ ଜମି ପାଇଁ 20,000 ଟଙ୍କା ଏବଂ ଗୈରମୁମକିନ୍ ଜମି ପାଇଁ Rs.10,000 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ଏବି ଜମି ପାଇଁ ଏକର ପିଛା 93,000 ଟଙ୍କାକୁ, ବରନୀ ଜମି ପାଇଁ ଏକର ପିଛା 84,000 ଟଙ୍କାକୁ ଏବଂ ଗୈରମୁମ୍କିନ୍ ଜମି ପାଇଁ ଏକର ପିଛା 50,000 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ଦାବିଦାରଙ୍କ ଅପିଲ ଉପରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ମୂଲ୍ୟର ସମାନ ହାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକର ପିଛା 93,000 ଟଙ୍କା ସମାନ ହାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । LPA ରେ ଏହି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଅପିଲକାରୀମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି : ସମାନ ହାରର କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ଠିକ୍ ଥିଲେ କି ? ଯଦିଓ ରାଜ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରି ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲା, ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଆଇନରେ ସଠିକ୍ କି ନାହିଁ ତାହା ବିଚାର କରିବାକୁ ଏହା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ରଖା ଯାଇନାହିଁ । ସହରାଞ୍ଚଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମିର ସମ୍ଭାବନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ରେ ନିମ୍ନରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି :

> " ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବାଣିଜ୍ୟିକ ଏବଂ ଆବାସିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବହୁତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଥିଲା, ମୋର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଉକ୍ତ ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟିକ କିମ୍ବା ଆବାସିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ । ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ପୌରପାଳିକା ସୀମା ବାହାରେ ଏବଂ ଅମ୍ବାଲା ସହରର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ରହିଛି । କେବଳ ସରକାରୀ ଗୋଦାମ କିମ୍ବା ରେଳ

ଷ୍ଟେସନ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିଠାରୁ ସମାନ ଦୂରରେ ଥିବାରୁ, ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିର କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ରହିବ ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ରହିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଦୃଢ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ ସେହି ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସମସ୍ତ ବିକାଶ ହୋଇଥିଲା, ଲୟାଲପୁର ବସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାନ ସ୍ଥିତି ରହିଛି, ଯେପରି ଉକ୍ତ ବସ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଅଛି ବୋଲି PW3 ପ୍ରେମ ନାଥ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ବସ୍ତି ପୌରପାଳିକା ସୀମା ମଧ୍ୟରେ । ସେହିଭଳି, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ପାଇଁ କୃଷି ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଉପସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଅଛି । RW I ଯୋଗଧ୍ୟାନ ପଟୱାରୀ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିଗୃହୀତ ଜମିଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଥିବା ରାମ ଦାସ ନଗରର ଦୂରତା ଏବଂ ମୋ ମତ ଉକ୍ତ ରାମ ଦାସ ନଗରର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଦର୍ଶାଇବ ନାହିଁ ଯେ ଅଧିଗୃହୀତ ଜମିର କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଦିଗରେ ଅମ୍ବାଲା ସହରର କୌଣସି ସାଧାରଣ ବିକାଶ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କୌଣସି ଦୃଢ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ନଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମି କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରାସ୍ତା ଦ୍ୱାରା ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ଅମ୍ବାଲା ପଟିଆଲା ରାସ୍ତା, ଯାହା କପୁରୀ ରାସ୍ତା ନାମରେ ଜଣାଶୁଣା, ଯାହା ଅମ୍ବାଲାରୁ ପଟିଆଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଁ ଦେଇ ଏକ ଛୋଟ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଯାଇଥାଏ, କେବଳ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ସରୁ ଖଣ୍ଡ ସହିତ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ପଞ୍ଜୋଖର କେନାଲ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ସରୁ ଅଂଶ ସହିତ ରହିଛି । ଅନ୍ୟଥା, ଉକ୍ତ କାପୁରୀ ରାସ୍ତାରେ କୌଣସି ବିକାଶ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ନଥିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଶାଜରା Ex. R.I.ଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରୁ କପୁରୀ ରାସ୍ତାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିର ସ୍ଥାନ ସ୍ପଷ୍ଟ । ତଦନୁସାରେ ମୁଁ ବିବେଚନା କରେ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସରଳ କୃଷି ଜମି ଥିଲା ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜମିଗୁଡ଼ିକ କୃଷି ଜମି ଏବଂ ତେଣୁ, ଅଧିସୂଚନା ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ଜମି କୋଠାବାଡ଼ି ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।ତେବେ, ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମତ ଏହିପରି ଥିଲା :

" ମୁଁ ନଥିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସ୍ଥାନ ଯୋଜନାକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛି ଏବଂ ମୋର ମତ ହେଉଛି ଯେ ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳ ଅମ୍ବାଲା ସହର ଏବଂ ଏହାର ପୌର ସୀମାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ l ଯଦିଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଫସଲ ବୁଣା ଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଏହା କଦାପି ବିବାଦୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମି ସହରାଞ୍ଚଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଥିଲା l

ତେଣୁ, ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କେବଳ ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମତ, ଯାହା ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପରି, ତଥ୍ୟ ମୂଳକ ଛାଞ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଲୋଚନା ବିନା l ଯେତେବେଳେ କେନାଲଟି ଅନେକ ଜମି ଦେଇ ଗତି କରୁଛି, ସେତେବେଳେ କେଉଁ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେବାକୁ ହେବ ତାହା ହେଉଛି : ଇଚ୍ଛୁକ ବିକ୍ରେତା ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ କ୍ରେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମୁକ୍ତ ବଜାରରେ ଧାରା 4 (1) ଅଧିସୂଚନା ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ଜମି କେତେ ମୂଲ୍ୟ ପାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ lଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭବିଷ୍ୟତର ବିକାଶକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିଥିଲେ l

ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଛୁ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ହାରରେ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛୁ l ଅନୁଚ୍ଛେଦ 15 ରେ, ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ସିଂହୱାଲା ଗାଁର ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ସମାନ 1984 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 4 ତାରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ Ex. P3 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଛନ୍ତି, ଯାହା ବିଷୟରେ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଗ୍ରାମ ଏବଂ ସିଂହୱାଲାର ଜମି ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ୫ ରୁ ୬ କିଲା l ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କୌଣସି ପ୍ରମାଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆମ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ l

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି l ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି l ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି l ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଦାବିଦାରମାନେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ପରିମାଣରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ବାତିଲ କରାଯାଇଛି l

ଅପିଲଗୁଡିକୁ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ l

ଜି. ଏନ୍.

ଅପିଲଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଅନୁବାଦିକା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।